

การประเมินความเสี่ยงการทุจริต ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔

งานตรวจสอบภายใน
องค์การบริหารส่วนตำบลโชคชัย
ตำบลโชคชัย อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่

คำนำ

เหตุการณ์ความเสี่ยงด้านการทุจริตเกิดแล้วจะมีผลกระทบทางลบ ซึ่งปัญหามาจากสาเหตุต่าง ๆ หลายปัจจัย การป้องกันการทุจริต คือ การแก้ไขปัญหาการทุจริตที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบพนักงานผู้บริหารทุกคน และเป็นเจตจำนงของทุกองค์กรที่ร่วมต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบอีกทั้งยังเป็นวาระเร่งด่วนของรัฐบาล การนำเครื่องมือประเมินความเสี่ยงการทุจริตมาใช้ในองค์กร จะช่วยให้เป็นหลักประกันระดับหนึ่งได้ว่าการดำเนินการขององค์กรจะไม่มีทุจริต หรือในกรณีที่พบกับการทุจริตที่ไม่คาดคิด โอกาสที่จะประสบกับปัญหาน้อยกว่าองค์กรอื่น หรือหากเกิดความเสียหายขึ้นก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่าองค์กรที่ไม่มีให้นำเครื่องมือประเมินความเสี่ยงการทุจริตมาใช้ เพราะได้มีการเตรียมการป้องกันล่วงหน้าไว้ให้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำ ซึ่งไม่ใช่การเพิ่มภาระงานแต่อย่างใด

องค์การบริหารส่วนตำบลโชคชัย จึงได้จัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงจากการทุจริต ซึ่งจะช่วยให้เป็นหลักประกันในระดับหนึ่งว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโชคชัย มีมาตรการป้องกันการทุจริตที่ดี ในกรณีที่พบการทุจริตที่ไม่คาดคิด โอกาสที่จะประสบปัญหาน้อยกว่าองค์กรอื่นหรือหากเกิดความเสียหายขึ้นก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่าองค์กรที่ไม่มีให้นำเครื่องมือประเมินความเสี่ยงการทุจริตมาใช้ เพราะได้มีการเตรียมการป้องกันล่วงหน้าไว้ โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำแล้ว

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. วัตถุประสงค์การประเมินความเสี่ยงการทุจริต

มาตรการป้องกันการทุจริตสามารถช่วยลดความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตในองค์กรได้ ดังนั้น การประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริต การออกแบบ และปฏิบัติงานตามมาตรฐานการควบคุมภายในที่เหมาะสมจะ ช่วยลดความเสี่ยงด้านการทุจริต ตลอดจนการสร้างจิตสำนึก และค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรของ องค์กรถือเป็นการป้องกันการเกิดการทุจริตในองค์กร ทั้งนี้ การนำเครื่องมือประเมินความเสี่ยงมาใช้ในองค์กรจะช่วยให้ เป็นหลักประกันในระดับหนึ่งว่า การดำเนินการขององค์กรจะไม่มีทุจริต หรือในกรณีที่พบกับการทุจริตที่ไม่ คาดคิดโอกาสที่จะประสบกับปัญหาน้อยกว่าองค์กรอื่น หรือหากเกิดความเสียหายขึ้นก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่า องค์กรที่ไม่มีการนำเครื่องมือประเมินความเสี่ยงมาใช้ เพราะได้มีการเตรียมการป้องกันล่วงหน้าไว้โดยให้เป็นส่วนหนึ่ง ของการปฏิบัติงานประจำ ซึ่งไม่ใช่การเพิ่มภาระงานแต่อย่างใด

วัตถุประสงค์หลักของการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีมาตรการ ระบบ หรือ แนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตซึ่งเป็นมาตรฐานการป้องกันการ ทุจริตเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพต่อไป

๒. การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการ บ่งชี้ความเสี่ยงของการทุจริตที่มีอยู่ในองค์กรโดยการประเมินโอกาสของการทุจริตที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนบุคคล หรือ หน่วยงานที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำทุจริต เพื่อพิจารณาว่าการควบคุมและการป้องกันการทุจริตที่มีอยู่ในปัจจุบันมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่

การทุจริตในระดับท้องถิ่น พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของทุจริตในระดับท้องถิ่น ได้แก่ การ กระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าโดยหลักการแล้วการกระจายอำนาจมีวัตถุประสงค์ สำคัญเพื่อให้ บริการต่าง ๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้นแต่ในทางปฏิบัติ ทำให้แนวโน้มของการทุจริตในท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน

ประเภทการทุจริตในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต
๒. ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่
๓. ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณ และการบริหารจัดการทรัพยากร

ภาครัฐ

สาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

๑) โอกาส แม้ว่าในปัจจุบันมีหน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแต่พบว่า ยังคงมีช่องว่างที่ทำให้เกิดโอกาสของการทุจริต ซึ่งโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นจากการบังคับใช้ กฎหมายที่ ไม่เข้มแข็ง กฎหมาย กฎระเบียบไม่รัดกุม และอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงก็เป็นอีกโอกาสหนึ่งที่ทำให้ เกิดการทุจริต

๒) สิ่งจูงใจ เป็นที่ยอมรับว่าสถานะทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นเรื่องของวัตถุนิยม สังคมนิยม ทำให้คน ในปัจจุบันมุ่งเน้นที่การสร้างหารายได้ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ที่มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมทุจริต มากยิ่งขึ้น

๓) การขาดกลไกในการตรวจสอบความโปร่งใส การทุจริตในปัจจุบันมีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้น โดยเฉพาะการทุจริตในเชิงนโยบายที่ทำให้การทุจริตกลายเป็นความชอบธรรมในสายตาของประชาชน ขาดกลไกการตรวจสอบความโปร่งใสที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะเข้าไปตรวจสอบการทุจริตของบุคคลเหล่านี้

๔) การผูกขาด ในบางกรณีการดำเนินงานของภาครัฐ ได้แก่ การจัดซื้อ-จัดจ้าง เป็นเรื่องของการผูกขาด ดังนั้นจึงมีความเกี่ยวของเป็นห่วงโซ่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ ในบางครั้งพบบริษัทมีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ เพื่อให้ตนเองได้รับสิทธิในการดำเนินงานโครงการของภาครัฐ รูปแบบของการผูกขาด ได้แก่ การผูกขาดในโครงการก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐ

๕) การได้รับค่าตอบแทนที่ไม่เหมาะสม รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความยากจนถือเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ทำให้ข้าราชการมีพฤติกรรมทุจริต เพราะความต้องการที่จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องแสวงหาช่องทางเพื่อเพิ่ม "รายได้พิเศษ" ให้กับตนเองและครอบครัว

๖) การขาดจริยธรรม คุณธรรม ในสมัยโบราณ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมที่ได้รับการเน้นเป็นพิเศษถือว่าเป็นเครื่องวัดความดีของคน แต่ในปัจจุบัน พบว่า คนมีความละอายต่อบาปและเกรงกลัวบาป น้อยลง และมีความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น มองแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งมากกว่าที่จะยึดผลประโยชน์ส่วนรวม

๗) มีค่านิยมที่ผิด ปัจจุบันค่านิยมของสังคมได้เปลี่ยนจากยกย่องคนดี คนที่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นยกย่องคนที่มีเงิน คนที่เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี คนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่มีค่านิยมที่ผิด เห็นว่าการทุจริตเป็นวิถีชีวิตเป็นเรื่องปกติธรรมดา เห็นคนชื่อเป็นคนชื่อ เห็นคนโกงเป็นคนฉลาด ยอมจะทำการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง โดยไม่มีความละอายต่อบาปและบาป และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายของบ้านเมือง

กรอบหรือภาระงานในการประเมินความเสี่ยงการทุจริต มี ๔ กระบวนการ ดังนี้

- **Corrective** : แก้ไขปัญหาที่เคยรับรู้ว่าจะเกิด สิ่งที่มีประวัติอยู่แล้ว ทำอย่างไรจะไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอีก

- **Detective** : เผื่อระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยง ทำอย่างไรจะตรวจพบต้องสอดส่องตั้งแต่แรก ตั้งข้อสงสัยบางเรื่องที่น่าสงสัยทำการลดระดับความเสี่ยงนั้นหรือให้ข้อมูลเบาะแสนั้นแก่ผู้บริหาร

- **Preventive** : ป้องกัน หลีกเลี่ยง พฤติกรรมที่น่าไปสู่การสุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิดในส่วนที่พฤติกรรมที่เคยรับรู้ว่าจะเคยเกิดมาก่อน คาดหมายได้ว่ามีโอกาสสูงที่จะเกิดซ้ำอีก (Known Factor) ทั้งที่รู้ว่าทำไปมีความเสี่ยงต่อการทุจริต จะต้องหลีกเลี่ยงด้วยการปรับ Workflow ใหม่ ไม่เปิดช่องว่างให้การทุจริตเข้ามาได้อีก

- **Forecasting** : การพยากรณ์ประมาณการสิ่งที่จะเกิดขึ้นและป้องกันป้องปรามล่วงหน้าในเรื่องประเด็นที่ไม่คุ้นเคย ในส่วนที่เป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากพยากรณ์ ประมาณการล่วงหน้าในอนาคต (Unknown Factor)

๓. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยถือเป็นปัญหาเรื้อรังที่นับวันยิ่งจะทวีความรุนแรง และสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ เป็นปัญหา ลำดับต้น ๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เนื่องจากเกิดขึ้นทุกภาคส่วน ในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็ภาคการเมือง ภาคราชการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักถูกมองจาก ภายนอกสังคมว่าเป็นองค์กรที่เอื้อต่อการทุจริตคอร์รัปชันและมักจะปรากฏข่าวการทุจริตตามสื่อและรายงานของทางราชการอยู่เสมอ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อกระแสการกระจายอำนาจและความศรัทธาต่อระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน มีผลในเชิงลบ สอดคล้องกับการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index — CPI) ซึ่งเป็น เครื่องมือที่ใช้ประเมินการทุจริตคอร์รัปชันทั่วโลกที่จัดโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International — TI) พบว่า ผลคะแนนของประเทศไทยระหว่างปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ อยู่ที่ ๓๕ - ๓๘ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ โดยในปี ๒๕๕๘ อยู่อันดับที่ ๗๖ จาก ๑๖๘ ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับที่ ๓ ในประเทศอาเซียนรองจากประเทศสิงคโปร์และประเทศมาเลเซีย และล่าสุดพบว่าผล

คะแนนของประเทศไทยปี ๒๕๕๙ ลดลง ๓ คะแนน จากปี ๒๕๕๘ ได้ลำดับที่ ๑๐๑ จาก ๑๖๘ ประเทศ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีปัญหาการคอร์รัปชันอยู่ในระดับสูงแม้ว่าคณะกรรมการป้องกันปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาแล้ว ๓ ฉบับ แต่ปัญหาการทุจริตในประเทศไทยไม่ได้มีแนวโน้มที่จะลดน้อยถอยลง สาเหตุที่ทำให้การทุจริตเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมไทยประกอบด้วยปัจจัยทางด้านพื้นฐาน โครงสร้างสังคม ซึ่งเป็นสังคมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์แนวตั้ง (Vertical Relation) หรืออีกนัยหนึ่งคือ พื้นฐานของสังคมอุปถัมภ์ที่ทำให้สังคมไทยยึดติดกับการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะในหมู่ญาติพี่น้องและ พวกพ้อง ยึดติดกับกระแสนิยม วัตถุนิยม ติดความสบาย ยกย่องคนที่มีเงิน และมีอำนาจ คนไทยบางส่วน มองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้ ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีต หรือกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมและวัฒนธรรมไทยไปแล้ว ผิดกับปัจจัยทางด้านการงานที่ไม่ได้บูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนไว้ด้วยกัน จึงส่งผลให้การทำงานของกลไกหรือความพยายามที่ได้กล่าวมาข้างต้นไม่สามารถทำได้อย่างเต็มศักยภาพ ขาดความเข้มแข็ง

ปัจจุบันยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ใช้อยู่เป็นฉบับที่ ๓ เริ่มจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม เป็นสังคมมิติใหม่ ที่ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมือง หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชน ในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเพื่อให้ประเทศไทยมีศักดิ์ศรีและ เกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาอารยประเทศ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ "ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต" มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งการที่ระดับคะแนนจะ สูงขึ้นได้นั้น การบริหารงานภาครัฐต้องมีระดับธรรมาภิบาลที่สูงขึ้น เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนต้องมี พฤติกรรมแตกต่างจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริตประพฤติมิชอบ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานหลักออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI)

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบังเกิดผลเป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะ ที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส สร้างค่านิยม วัฒนธรรมสุจริตให้เกิดในสังคมอย่างยั่งยืนจึงได้ดำเนินการจัดทำ แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต เพื่อกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ผ่าน โครงการ/กิจกรรม/มาตรการต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน อันจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างแท้จริง

๔. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน

- ๑) เพื่อยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒) เพื่อยกระดับจิตสำนึกรับผิดชอบในผลประโยชน์ของสาธารณะของข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึงประชาชนในท้องถิ่น
- ๓) เพื่อให้การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)

๔) เพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วม (people's participation) และตรวจสอบ (People's audit) ของภาคประชาชนในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕) เพื่อพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. เป้าหมาย

๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึงประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกและความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดประโยชน์สุขแก่ ประชาชนท้องถิ่น ปราศจากการก่อให้เกิดข้อสงสัยในการประพฤติปฏิบัติตามมาตราการจริยธรรม การขัดกันแห่งผลประโยชน์ และแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

๒) เครื่องมือ/มาตรการการปฏิบัติงานที่สามารถป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติ มิชอบของข้าราชการ

๓) โครงการ/กิจกรรม/มาตรการที่สนับสนุนให้สาธารณะและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและตรวจสอบการปฏิบัติหรือบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔) กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเข้มแข็งในการตรวจสอบ ควบคุมและถ่วงดุลการใช้อำนาจอย่างเหมาะสม

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนงานที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วน

๖. ประโยชน์ของการจัดทำแผน

๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึงประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกรักท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำมาซึ่งการสร้างค่านิยม และอุดมการณ์ในการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption) จากการปลูกฝังหลักคุณธรรม จริยธรรม หลักธรรมาภิบาล รวมถึงหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวัน

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารราชการเป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มีความโปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้

๓) ภาคประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจรวมถึงร่วมตรวจสอบในฐานะพลเมืองที่มีจิตสำนึกรักท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๔) สามารถพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วนให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ ด้านการป้องกันการทุจริต อันจะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจและให้ความร่วมมือกันเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังการทุจริตที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ ๒

การสรุปผลวิเคราะห์การประเมินความเสี่ยงเพื่อป้องกันการทุจริตประจำปี ๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลโชคชัย

การวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่อาจเกิดประโยชน์ทับซ้อน สามารถสรุปข้อมูลการวิเคราะห์ ความเสี่ยง และการดำเนินการเพื่อจัดการความเสี่ยง เกี่ยวกับของการทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ ที่อาจก่อให้เกิด การทุจริต หรือก่อให้เกิดการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมขององค์การบริหารส่วนตำบล โชคชัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

๑. การระบุความเสี่ยง ระบุความเสี่ยง อธิบายรายละเอียด รูปแบบ พฤติการณ์ความเสี่ยงเฉพาะที่มีความเสี่ยงการทุจริต

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ประเภทความเสี่ยงการทุจริต	
		Know Factor	Unknown Factor
๑	การตรวจรับของเจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	/	
๒	การสืบราคาที่กำหนดว่าต้อง ๓ รายขึ้นไป อาจไม่มีการสืบราคาจริง		/
๓	การเบิกจ่ายค่าวิทยากรบุคคลภายนอกสูงโดยมีผลประโยชน์		/
๔	การให้สินบน ของขวัญ สินน้ำใจ หรืออื่น ๆ เพื่อเอื้อผลประโยชน์ให้ผู้ประกอบการ		/
๕	การรับแจ้งความเสียหายด้านสาธารณสุขเกินความเป็นจริง เพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือเพิ่มขึ้น	/	
๖	การกำหนดโครงการตามนโยบายรัฐบาลไม่ได้มาจากความต้องการของประชาชน		/
๗	การจัดทำงบประมาณโดยไม่นำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น มาเป็นกรอบในการจัดทำ		/
๘	การดำเนินโครงการเงินอุดหนุนของหน่วยงานต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์		/
๙	ความไม่โปร่งใสในการบริหารงานบุคคล เช่น การประเมินความดีความชอบ		/
๑๐	คณะกรรมการตรวจรับครุภัณฑ์ ขาดความรู้ในครุภัณฑ์ที่ตนเองต้องตรวจรับ	/	
๑๑	การปลอมแปลงลายมือชื่อในใบสำคัญรับเงิน		/
๑๒	คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องไม่ได้ดูสถานที่จริงในการดำเนินโครงการ		/
๑๓	การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ๆ ให้แก่ผู้ไม่มีสิทธิ์ได้รับ		/

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ประเภทความเสี่ยงการทุจริต	
		Know Factor	Unknown Factor
๑๔	เบิกเงินราชการตามสิทธิเป็นเท็จ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก		/
๑๕	ผู้ใช้น้ำมันรถยนต์ราชการ นำน้ำมันไปใช้ส่วนตัว เช่น การคูดน้ำมันไปใช้ส่วนตัวระหว่างทางหรือเติมน้ำมันไม่ครบตามใบสั่งซื้อส่วนน้ำมันที่เหลือนำไปใส่ถังหรือทอนเป็นเงินสด โดยเจ้าหน้าที่ร่วมมือกับผู้ประกอบการ		/
๑๖	จัดโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานที่แอบแฝงหรือเกินความจำเป็นทำให้การใช้จ่ายงบประมาณที่ไม่คุ้มค่า โปร่งใส"		/
๑๗	การประเมินภาษีที่ต่ำกว่าความเป็นจริง		/
๑๘	การใช้ดุลยพินิจในการตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน		/
๑๙	เจ้าหน้าที่มีการยกเลิกใบเสร็จรับเงินในระบบทำให้การรายงานการรับเงินประจำวันน้อยกว่าที่รับไว้จริง/รับเงินและออกใบเสร็จการรับเงินแล้วแต่ไม่นำเงินสด เช็ค นำฝากธนาคารในวันนั้นแต่นำเงินฝากในภายหลัง และอาจนำเงินไปใช้ส่วนตัวก่อน		/
๒๐	เรียกรับโดยเฉพาะการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร /คอนโด บ้านจัดสรร/ โรงงาน		/
๒๑	เจ้าหน้าที่ของรัฐ สมยอม หรือมีส่วนรู้เห็นกับบุคคลหรือนิติบุคคลในการใช้อาคารที่ไม่ตรงกับใบรับรองใบอนุญาตหรือที่ยื่นแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น		/
๒๒	การดำเนินการยื่นคำขออนุญาต ไม่มีกรอบระยะเวลาที่กำหนดที่ชัดเจนอาจก่อให้เกิดการเรียกรับสินบนเพื่อความรวดเร็วในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต		/
๒๓	การตรวจเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในคำขอ แต่มีการรับเรื่องไว้		/
๒๔	คณะกรรมการไม่ได้ออกไปดูสถานที่ก่อสร้าง แต่มีการเจรจากับผู้รับเหมาโดยใช้ข้อมูลตามที่ผู้รับเหมาแจ้ง แล้วจึงไปทำการตรวจรับงานก่อสร้าง		/
๒๕	ผู้รับจ้างปล่อยปละละเลยให้ผู้รับจ้างเหมาชง		/
๒๖	การจัดซื้อจัดจ้างตามโครงการขอรับเงินอุดหนุนอาหารกลางวันโรงเรียนในเขตพื้นที่มีการจัดซื้อจัดจ้างไม่โปร่งใส		/
๒๗	การนำรถยนต์ส่วนบุคคล ของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว หรือการนำไปใช้โดยไม่ได้ขออนุญาต		/

หมายเหตุ : Known Factor หมายถึง ความเสี่ยงที่เคยเกิด หรือคาดว่าจะเกิดซ้ำสูงมีประวัติอยู่แล้ว

Unknown Factor หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่เคยเกิดขึ้น หรือไม่มีประวัติมาก่อน แต่มีความเสี่ยงจากการพยากรณ์ในอนาคตว่ามีโอกาสเกิด แต่มีความเสี่ยงจากการพยากรณ์ในอนาคตว่ามีโอกาสเกิด

๒. การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง วิเคราะห์เพื่อแสดงสถานะความเสี่ยงการทุจริตแต่ละโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต แบ่งออกเป็น

สีเขียว หมายถึง ความเสี่ยงระดับต่ำ

สีเหลือง หมายถึง ความเสี่ยงระดับปานกลาง และสามารถให้ความรอบคอบระมัดระวังในระหว่างปฏิบัติงาน ตามปกติควบคุมดูแลได้

สีส้ม หมายถึง ความเสี่ยงระดับสูง เป็นกระบวนการที่มีผู้ที่เกี่ยวข้องหลายคน หลายหน่วยงานภายในองค์กรมีหลายขั้นตอน จนยากต่อการควบคุม หรือไม่มีอำนาจควบคุมข้ามหน่วยงานตามหน้าที่ปกติ

สีแดง หมายถึง ความเสี่ยงระดับสูงมาก เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก คนที่ไม่รู้จักไม่สามารถตรวจสอบได้ชัดเจน ไม่สามารถกำกับติดตามได้อย่างใกล้ชิดหรืออย่างสม่ำเสมอ

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	เขียว	เหลือง	ส้ม	แดง
๑	การตรวจรับของเจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน			/	
๒	การสืบราคาที่กำหนดว่าต้อง ๓ รายขึ้นไป อาจไม่มีการสืบราคาจริง			/	
๓	การเบิกจ่ายค่าวิทยากรบุคคลภายนอกสูงโดยมีผลประโยชน์แอบแฝง			/	
๔	การให้สินบน ของขวัญ สินน้ำใจ หรืออื่น ๆ เพื่อเอื้อผลประโยชน์ให้ผู้ประกอบการ	/			
๕	การรับแจ้งความเสียหายด้านสาธารณสุขเกินความเป็นจริงเพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือเพิ่มขึ้น				/
๖	การกำหนดโครงการตามนโยบายรัฐบาลไม่ได้มาจากความต้องการของประชาชน		/		
๗	การจัดทำงบประมาณโดยไม่นำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นมาเป็นกรอบในการจัดทำ	/			
๘	การดำเนินโครงการเงินอุดหนุนของหน่วยงานต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์		/		
๙	ความไม่โปร่งใสในการบริหารงานบุคคล เช่น การประเมินความดีความชอบ		/		
๑๐	คณะกรรมการตรวจรับครุภัณฑ์ ขาดความรู้ในครุภัณฑ์ที่ตนเองต้องตรวจรับ			/	
๑๑	การปลอมแปลงลายมือชื่อในใบสำคัญรับเงิน	/			
๑๒	คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องไม่ได้ดูสถานที่จริงในการดำเนินโครงการ		/		
๑๓	การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ฯ ให้แก่ผู้ไม่มีสิทธิได้รับ		/		
๑๔	เบิกเงินราชการตามสิทธิเป็นเท็จ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยงพาหนะ ค่าที่พัก			/	

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	เขียว	เหลือง	ส้ม	แดง
๑๕	ผู้ใช้น้ำมันรถยนต์ราชการ นำน้ำมันไปใช้ส่วนตัว เช่น การดูน้ำมันไปใช้ส่วนตัว ระหว่างทางหรือเติมน้ำมันไม่ครบตามใบสั่งซื้อส่วนน้ำมันที่เหลือนำไปใส่ถังหรือ ทอนเป็นเงินสด โดยเจ้าหน้าที่ร่วมมือกับผู้ประกอบการ		/		
๑๖	การจัดโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานที่แอบแฝง หรือที่เกินความจำเป็น ทำให้ การใช้จ่ายงบประมาณที่ไม่คุ้มค่า โปร่งใส	/			
๑๗	การประเมินภาษีที่ต่ำกว่าความเป็นจริง			/	
๑๘	การใช้ดุลยพินิจในการตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารไม่เป็นมาตรฐาน เดียวกัน			/	
๑๙	เจ้าหน้าที่ที่มีกรยกเลิกใบเสร็จรับเงินในระบบทำให้การรายงานการรับเงิน ประจำวันน้อยกว่าที่รับไว้จริง/รับเงินและออกใบเสร็จการรับเงินแล้วแต่ไม่นำเงิน สด เช็ค นำฝากธนาคารในวันนั้นแต่นำเงินฝากในภายหลัง และอาจนำเงินไปใช้ ส่วนตัวก่อน			/	
๒๐	เรียกรับโดยเฉพาะการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร /คอนโด บ้านจัดสรร/ โรงงาน		/		
๒๑	เจ้าหน้าที่ของรัฐ สมยอม หรือมีส่วนรู้เห็นกับบุคคลหรือนิติบุคคลในการใช้อาคาร ที่ไม่ตรงกับใบรับรองใบอนุญาตหรือที่ยื่นแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น		/		
๒๒	การดำเนินการยื่นคำขออนุญาต ไม่มีกรอบระยะเวลาที่กำหนดที่ชัดเจนอาจ ก่อให้เกิดการเรียกรับสินบนเพื่อความรวดเร็วในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต			/	
๒๓	การตรวจเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในคำขอ แต่มีการรับเรื่องไว้				/
๒๔	คณะกรรมการไม่ได้ออกไปดูสถานที่ก่อสร้าง แต่มีการเจรจากับผู้รับเหมาโดยใช้ ข้อมูลตามที่ผู้รับเหมาแจ้ง แล้วจึงไปทำการตรวจรับงานก่อสร้าง			/	
๒๕	ผู้รับจ้างปล่อยปละละเลยให้ผู้รับจ้างเหมาช่วง	/			
๒๖	การจัดซื้อจัดจ้างตามโครงการขอรับเงินอุดหนุนอาหารกลางวันโรงเรียนในเขต พื้นที่ที่มีการจัดซื้อจัดจ้างไม่โปร่งใส			/	
๒๗	การนำรถยนต์ส่วนบุคคล ของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว หรือการนำไปใช้ โดยไม่ได้ขออนุญาต			/	

๓. เมทริกส์ระดับความเสี่ยง

ค่าความเสี่ยงรวม คิดจากระดับ ความจำเป็นของการเฝ้าระวัง คุณ ระดับความรุนแรงของผลกระทบ โดยมี เกณฑ์ ดังนี้

๓.๑ ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

- ถ้าเป็นกิจกรรมหรือขั้นตอนหลักที่สำคัญของกระบวนการงานนั้น ๆ (MUST) หมายถึง มีความจำเป็นสูงของการ เฝ้าระวังความเสี่ยงการทุจริตที่ต้องทำการป้องกันไม่ดำเนินการไม่ได้ ค่าของ MUST คือ ค่าที่อยู่ใน ระดับ ๓ หรือ ๒
- ถ้าเป็นกิจกรรมหรือขั้นตอนรองของกระบวนการงานนั้น ๆ (SHOULD) หมายถึง มีความจำเป็นต่ำในการเฝ้าระวัง ความเสี่ยงการทุจริต ค่าของ SHOULD คือ ค่าที่อยู่ในระดับ ๑

โอกาส/ความเสี่ยงจากการทุจริต	กิจกรรม ขั้นตอนหลัก MUST	กิจกรรมหรือ ขั้นตอนรอง SHOULD
๑. การตรวจรับของเจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	๓	
๒. การสืบราคาที่กำหนดว่าต้อง ๓ รายขึ้นไป อาจไม่มีการสืบราคาจริง	๒	
๓. การเบิกจ่ายค่าวิทยากรบุคคลภายนอกสูงโดยมีผลประโยชน์แอบแฝง	๒	
๔. การรับแจ้งความเสียหายด้านสาธารณสุขเกินความเป็นจริงเพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือเพิ่มขึ้น	๓	
๕. คณะกรรมการตรวจรับครุภัณฑ์ ขาดความรู้ในครุภัณฑ์ที่ตนเองต้องตรวจรับ	๓	
๖. เบิกเงินราชการตามสิทธิเป็นเท็จ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก	๒	
๗. การประเมินภาษีที่ต่ำกว่าความเป็นจริง	๒	
๘. การใช้ดุลยพินิจในการตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	๒	
๙. เจ้าหน้าที่ที่มีการยกเลิกใบเสร็จในระบบทำให้การรายงานการรับเงินประจำวันน้อยกว่าที่รับไว้จริง/รับเงินและออกใบเสร็จการรับเงินแล้วแต่ไม่มีการนำเงินสดเช็ค นำฝากธนาคารในวันนั้น	๒	
๑๐. การดำเนินการยื่นคำขออนุญาต ไม่มีกรอบระยะเวลาที่กำหนดที่ชัดเจนอาจก่อให้เกิดการเรียกรับสินบนเพื่อความรวดเร็วในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต		๑
๑๑. การตรวจเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในคำขอ แต่มีการรับเรื่องไว้		๑
๑๒. คณะกรรมการ ไม่ได้ออกไปดูสถานที่ก่อสร้าง แต่จะมีการเจรจากับผู้รับเหมา โดยใช้ข้อมูลตามที่ผู้รับเหมาแจ้ง แล้วจึงไปทำการตรวจรับงานก่อสร้าง	๒	
๑๓. การจัดซื้อจัดจ้างตามโครงการขอรับเงินอุดหนุนอาหารกลางวันโรงเรียนในเขตพื้นที่มีการจัดซื้อจัดจ้างไม่โปร่งใส	๒	
๑๔. การนำรถยนต์ส่วนบุคคล ของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว หรือการนำไปใช้โดยไม่ได้ขออนุญาต	๒	

๓.๒ ระดับความรุนแรงของผลกระทบ มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นเกี่ยวข้องกับ ผู้มีส่วนได้เสีย Stakeholders รวมถึงหน่วยงานกำกับดูแล พันธมิตร ภาศิเครือข่าย ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓
- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นเกี่ยวข้องกับ ผลกระทบทางการเงิน รายได้ลด รายจ่ายเพิ่ม Financial ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓
- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ กลุ่มเป้าหมาย Customer/User ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓
- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นผลกระทบต่อกระบวนการภายใน Internal Process หรือกระทบด้านการเรียนรู้ องค์กรความรู้ Learning & Growth ค่าอยู่ที่ ๑ หรือ ๒

โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ระดับความรุนแรงของผลกระทบ
๑. การตรวจรับของเจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	๒
๒. การสืบราคาที่กำหนดว่าต้อง ๓ รายขึ้นไป อาจไม่มีการสืบราคาจริง	๒
๓. การเบิกจ่ายค่าวิทยากรบุคคลภายนอกสูงโดยมีผลประโยชน์แอบแฝง	๒
๔. การรับแจ้งความเสียหายด้านสาธารณสุขเกินความเป็นจริงเพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือเพิ่มขึ้น	๓
๕. คณะกรรมการตรวจรับครุภัณฑ์ ขาดความรู้ในครุภัณฑ์ที่ตนเองต้องตรวจรับ	๓
๖. เบิกเงินราชการตามสิทธิเป็นเท็จ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก	๒
๗. การประเมินภาษีที่ต่ำกว่าความเป็นจริง	๑
๘. การใช้ดุลยพินิจในการตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	๑
๙. เจ้าหน้าที่ที่มีการยกเลิกใบเสร็จในระบบทำให้การรายงานการรับเงินประจำวันน้อยกว่าที่รับไว้จริง/รับเงินและออกใบเสร็จการรับเงินแล้วแต่ไม่มีการนำเงินสด เช็ค นำฝากธนาคารในวันนั้น	๑
๑๐. การดำเนินการยื่นคำขออนุญาต ไม่มีกรอบระยะเวลาที่กำหนดที่ชัดเจนอาจก่อให้เกิดการเรียกรับสินบนเพื่อความรวดเร็วในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต	๒
๑๑. การตรวจเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในคำขอ แต่มีการรับเรื่องไว้	๒
๑๒. คณะกรรมการ ไม่ได้ออกไปดูสถานที่ก่อสร้าง แต่จะมีการเจรจากับผู้รับเหมาโดยใช้ข้อมูลตามที่คุณรับเหมาแจ้ง แล้วจึงไปทำการตรวจรับงานก่อสร้าง	๑
๑๓. การจัดซื้อจัดจ้างตามโครงการขอรับเงินอุดหนุนอาหารกลางวันโรงเรียนในเขตพื้นที่มีการจัดซื้อจัดจ้างไม่โปร่งใส	๒
๑๔. การนำรถยนต์ส่วนบุคคล ของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว หรือการนำไปใช้โดยไม่ได้ขออนุญาต	๓

สรุปตารางเมทริกส์ระดับความเสี่ยง

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง	ระดับความรุนแรงของผลกระทบ	ค่าความเสี่ยงรวมจำเป็น * รุนแรง
๑	การตรวจรับของเจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	๓	๒	๖
๒	การสืบราคาที่กำหนดว่าต้อง ๓ รายขึ้นไป อาจไม่มีการสืบราคาจริง	๒	๒	๔
๓	การเบิกจ่ายค่าวิทยากรบุคคลภายนอกสูงโดยมีผลประโยชน์แอบแฝง	๒	๒	๔
๔	การรับแจ้งความเสียหายด้านสาธารณสุขเกินความเป็นจริงเพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือเพิ่มขึ้น	๓	๓	๙

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ระดับ ความ จำเป็น ของการ เฝ้าระวัง	ระดับความ รุนแรง ของ ผลกระทบ	ค่าความเสี่ยง รวม จำเป็น * รุนแรง
๕	คณะกรรมการตรวจรับครุภัณฑ์ ขาดความรู้ในครุภัณฑ์ที่ตนเอง ต้องตรวจรับ	๓	๓	๙
๖	เบิกเงินราชการตามสิทธิเป็นเท็จ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก	๒	๒	๔
๗	การประเมินภาษีที่ต่ำกว่าความเป็นจริง	๒	๑	๒
๘	การใช้ดุลยพินิจในการตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารไม่เป็น มาตรฐานเดียวกัน	๒	๑	๒
๙	เจ้าหน้าที่ที่มีการยกเลิกใบเสร็จในระบบทำให้การรายงานการรับ	๒	๑	๒
	เงินประจำวันน้อยกว่าที่รับไว้จริง/รับเงินและออกใบเสร็จการรับ เงินแล้วแต่ไม่มีการนำเงินสด เช็ค นำฝากธนาคารในวันนั้น			
๑๐	การดำเนินการยื่นคำขออนุญาต ไม่มีกรอบระยะเวลากำหนดที่ ชัดเจนอาจก่อให้เกิดการเรียกรับสินบนเพื่อความรวดเร็วในการ พิจารณาอนุมัติ อนุญาต	๑	๒	๒
๑๑	การตรวจเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในคำขอ แต่มีการรับ เรื่องไว้	๑	๒	๒
๑๒	คณะกรรมการ ไม่ได้ออกไปดูสถานที่ก่อสร้าง แต่จะมีการเจรจากับผู้รับ เหมาโดยใช้ข้อมูลตามที่ผู้รับเหมาแจ้ง แล้วจึงไปทำการ ตรวจรับงานก่อสร้าง	๒	๑	๒
๑๓	การจัดซื้อจัดจ้างตามโครงการขอรับเงินอุดหนุนอาหารกลางวัน โรงเรียนในเขตพื้นที่ที่มีการจัดซื้อจัดจ้างไม่โปร่งใส	๒	๒	๔
๑๔	การนำรถยนต์ส่วนบุคคล ของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว หรือการนำไปใช้โดยไม่ได้ขออนุญาต	๒	๓	๖

RISK Matrix

ความจำเป็นของการ เฝ้าระวัง			
ระดับความ รุนแรงของ ผลกระทบ	๑	๒	๓
๓		★	★★
๒	★★	★★★★	★
๑		★★★★	

สีเขียว หมายถึง ความเสี่ยงระดับต่ำ ใช้กระบวนการควบคุมภายใน

สีเหลือง หมายถึง ความเสี่ยงระดับปานกลาง ใช้กระบวนการควบคุมภายใน

สีส้ม หมายถึง ความเสี่ยงระดับสูง ใช้กระบวนการควบคุมภายใน + แผนบริหารความเสี่ยง

สีแดง หมายถึง ความเสี่ยงระดับสูงมาก + แผนบริหารความเสี่ยง

หมายถึง ความเสี่ยงเรื่องการทุจริต

๔. การประเมินการควบคุมความเสี่ยง

เกณฑ์คุณภาพการจัดการ จะแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

ดี หมายถึง จัดการได้ทันที ทุกครั้งที่เกิดความเสี่ยง ไม่กระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงาน องค์กรไม่มีผลเสียทางการเงิน ไม่มีรายจ่ายเพิ่ม

พอใช้ หมายถึง จัดการได้โดยส่วนใหญ่ มีบางครั้งยังจัดการไม่ได้ กระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงาน องค์กรยอมรับได้ มีความเข้าใจ

อ่อน หมายถึง จัดการไม่ได้ หรือได้เพียงส่วนน้อย การจัดการเพิ่มเกิดจากรายจ่าย มีผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ/ผู้รับผลงาน และยอมรับไม่ได้ ไม่มีความเข้าใจ

โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	คุณภาพการจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต			
		ค่าความเสี่ยงระดับต่ำ	ค่าความเสี่ยงระดับปานกลาง	ค่าความเสี่ยงระดับสูง	ค่าความเสี่ยงระดับสูงมาก
๑. การตรวจรับของเจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	พอใช้			/	
๒. การรับแจ้งความเสียหายด้านสาธารณสุขเกินความเป็นจริงเพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือเพิ่มขึ้น	อ่อน				/
๓. คณะกรรมการตรวจรับครุภัณฑ์ ขาดความรู้ในครุภัณฑ์ที่ตนเองต้องตรวจรับ	อ่อน				/
๔. การนำรถยนต์ส่วนบุคคล ของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว หรือการนำไปใช้โดยไม่ได้ขออนุญาต	พอใช้			/	

เกณฑ์การประเมินความเสี่ยง

คุณภาพการจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต		
	ค่าความเสี่ยงระดับต่ำ	ค่าความเสี่ยงระดับปานกลาง	ค่าความเสี่ยงระดับสูง
ดี	ต่ำ	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง
พอใช้	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง
อ่อน	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	สูง

๕. แผนบริหารความเสี่ยง

ที่	รูปแบบ พฤติการณ์ความเสี่ยงการทุจริต	มาตรการป้องกันการทุจริต
๑	การตรวจรับของเจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	๑.๑ สร้างองค์ความรู้เรื่องการตรวจรับให้เจ้าหน้าที่ในองค์กรให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ๑.๒ แบ่งปันองค์ความรู้ที่ได้รับการฝึกอบรมให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ตรวจรับพัสดุ
๒	การรับแจ้งความเสียหายด้านสาธารณสุขเกินความเป็นจริงเพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือเพิ่มขึ้น	ให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรับแจ้งความเสียหายตามความเป็นจริงโดยให้ผู้นำชุมชนลงพื้นที่และร่วมตรวจสอบด้วย
๓	คณะกรรมการตรวจรับครุภัณฑ์ ขาดความรู้ในครุภัณฑ์ที่ตนเองต้องตรวจรับ	๓.๑ ควบคุม กำกับ ดูแลให้ข้าราชการ และพนักงานปฏิบัติตาม พรบ.จัดซื้อจัดจ้าง หลักเกณฑ์และแนวทางการจัดซื้อจัดจ้าง อย่างเคร่งครัด ๓.๒ จัดอบรม สัมมนา ให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบฯ กระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างฯ กฎกระทรวง รวมทั้งกฎระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง
๔	การนำรถยนต์ส่วนบุคคล ของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว หรือการนำไปใช้โดยไม่ได้ขออนุญาต	๔.๑ รถยนต์ส่วนบุคคลทุกคัน จัดให้มีตราสัญลักษณ์ และอักษรชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของทางราชการ เป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และเท่าที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานเท่านั้น ๔.๒ ดำเนินการจัดทำทะเบียนคุม การใช้งาน และการเบิกจ่ายอย่างเคร่งครัด โดยต้องได้รับการพิจารณา อนุญาตก่อนนำทรัพย์สินราชการไปใช้ภายนอก และระมัดระวังไม่ทรัพย์สินของทางราชการชำรุดเสียหายก่อนเวลาอันสมควร การซ่อมแซมหรือบูรณะถือเป็นความจำเป็นต้องกระทำตามความเหมาะสม - จัดทำสำรวจและกำหนดเกณฑ์การใช้สิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงของรถทุกคัน - จัดทำบัญชีแยกประเภทรถรับรอง (แบบ ๒) แต่ไม่ได้จัดทำบัญชีแยกประเภทรถประจำตำแหน่ง (แบบ ๑) เนื่องจาก อบต.โชคชัย ไม่มีรถประจำตำแหน่ง - จัดทำใบขออนุญาตใช้รถยนต์ส่วนบุคคล (แบบ ๓) - จัดทำบันทึกการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล (แบบ ๔) - จัดทำรายงานอุบัติเหตุ กรณีเกิดการสูญหาย หรือเสียหายขึ้นกับรถประจำตำแหน่ง หรือรถยนต์ส่วนบุคคล ผู้รับผิดชอบต้องรายงานให้ผู้บริหารทราบทันที (แบบ ๕) - จัดทำสมุดแสดงรายการซ่อมบำรุงรถแต่ละคัน (แบบ ๖)

โดยแผนบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลโชคชัย ได้กำหนดมาตรการภายในเพื่อส่งเสริมความโปร่งใส และป้องกันการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๗ มาตรการ ได้แก่

๑. ประกาศเจตจำนงสุจริตในการบริหารงาน
๒. มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ
๓. มาตรการส่งเสริมความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้าง
๔. มาตรการป้องกันการรับสินบน
๕. มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน
๖. มาตรการตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจ
๗. มาตรการนโยบายและแผนบริหารจัดการความเสี่ยง